

ATENT A LA PANTALLA, MOHAD

Mohad Rasoulof és un director de cinema iranià, com si diguéssim una espècie en perill d'extinció que, enlloc de protegir-lo, les autoritats intenten anul·lar definitivament.

Quan escoltes una notícia d'aquests tipus, els europeus, exagerats com sempre, imaginem tortures, masmorres humides i fosques, rates... Doncs no.

Al Mohad Rasoulof, l'han detingut, l'han jutjat i, lògicament l'han condemnat, només faltaria, però tot molt educadament, amb bones maneres i sempre atorgant-li al pres un punt de respecte i confiança. El Tribunal, sabent que els canvis de domicili costen d'organitzar, li va donar un marge. Qui sap si havia d'acabar el muntatge d'alguna de les seves pel·lícules, qui sap si necessitava una maleta nova pel trasllat. Total, que li van dir: Senyor Nohad, pot anar a casa i estigui tranquil, el dia que hagi d'ingressar a presó ja l'avisarem per WhatsApp. En quan rebi la notificació tingui la bondat de presentar-se directament a la presó on l'estaran esperant. Bon dia tingui senyor.

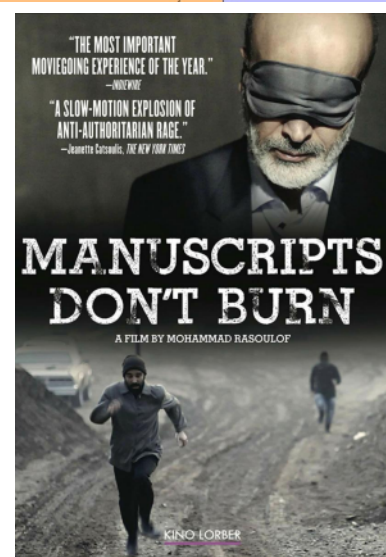
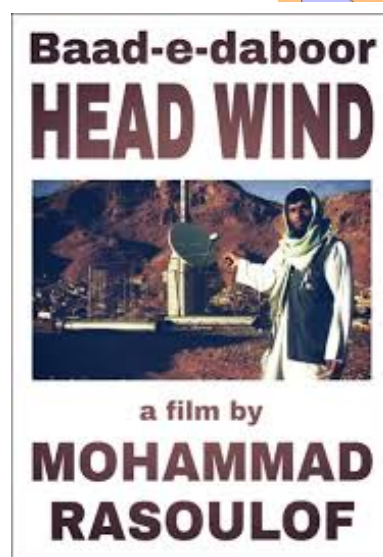

Això és un empresonament! Això és civilització. Donar la confiança al pres, que sàpiga que té un lloc reservat a la presó.

Un altre tema seria si ens preguntéssim que ha fet en Mohad per merèixer presó. Cine. Cine i prou. Un cine que denuncia l'estat autoritari del seu país però només ha fet cine. Ni revolta, ni guerra, ni ha llençat bombes ni ha cremat

ningú. Cine.

Una altra cosa seria també, preguntar-se quina pena li ha caigut. Un fotimer d'anys (té dues condemnes pendents) però si tenim present que a l'Iran només per dir: Jo no estic d'acord... (sense dir en que no estàs d'acord) ja et cauen cinc anys, segur que el Mohad se'n sortirà prou bé. Avantatges de la fama.

I finalment ens podríem preguntar què pot passar-li si quan li arriba el WhatsApp, no li funciona el mòbil, o s'està duteixant o senzillament li agafa la rauxa i no es presenta. Preferim no pensar-hi. A l'Iran encara s'utilitza molt l'espasa i hom sempre es pot tallar, però en qualsevol cas segur que el Mohad se'n sortirà. Per fer cine no cal ni tenir mans ni peus. Només cal tenir un puntet de geni. Ell el té. Els de les espases està per veure.

AVE MARIA, HI HA ALGÚ?

Amb una abstenció record del 67% ha acabat el primer torn de les eleccions regionals i departamentals franceses, la més alta des de l'existència de la cinquena *République*. Al segon torn les coses han anat per un camí semblant.

El resultat és un guirigall impensat. Macron no guanya, ni tampoc l'extrema dreta de Marine Le Pen i les esquerres queden diluïdes. Per Macron, un president obsessionat per soldar les noves generacions al voltant dels valors republicans i de la llengua francesa és la segona bufetada que rep en poc temps.

Però clar, Macron s'ha passat tres pobles. Durant anys ha destruït els avantatges del teixit social dels francesos. Ha provocat a tort i a dret fins que els "gilets jaunes" li van plantar cara. S'ha carregat el sistema de jubilacions i ha conduït a la pobresa una munió de ciutadans.

Una de les seves paraules favorites és ADAPTAR-SE. Que l'atur parcial et puteja? Adapta't! Abans érets botiguer? Fes-te pagès. En definitiva que si portes mascareta i s'entelen les ulleres, rebenta't els ulls!

Regions of France

Segons els resultats electorals està clar que *monsieur* Macron haurà d'adaptar-se als nous temps. En sabrà?